

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1442. usque ad annum 1460

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118324

§. 69. Populi Romani lætitia ob electionem Pontificis

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66507](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66507)

mus, quibus a summo rejicimur Pontificio. Sæcul. XV.
 Merita, quæ nos evehant, nulla scimus: hinc A.C. 1458.
 delatum non amplecteremur honorem, nisi
 vocantis judicium timeremus. Quod enim
 duæ Collegii partes efficiunt, id profecto a
 Spiritu Sancto est, cui non licet adversari.
 Vocationi itaque obedimus divinæ: ac te
 Nicæne, & reliquos, cum quibus sensisti, lau-
 damus. Si conscientiæ judicium secuti, nos
 tanquam insufficientes, non censuistis eligen-
 dos, eritis omnes accepti nobis, qui vocatio-
 nem nostram non isti, non illi attribuimus,
 sed Deo, a quo omne datum optimum, & o-
 mne donum perfectum. Denique positus
 indumentis suis, albam induit tunicam,
 juratisque quibusdam capitulis ante tres
 dies in sacro Collegio editis, in altari col-
 locatur, & rursus a cunctis Cardinalibus
 honoratur, qui successivo ordine pedes
 ejus, manus, genasque osculabantur.
 Hoc facto confestim erupta fenestra, con-
 fluenti populo denuntiatum est, Cardina-
 lem Senensem in summum Pontificem
 electum esse, eumque Pii II. nomen as-
 sumpisse.

§. LXIX.

*Populi Romani lætitia ob electionem
 Pontificis.*

Peracta electione, Æneæ Senensis Car-
 dinalis famuli quantocius illius cel-
 lulam, libros, ac ipsa etiam vasa argen-
 tea

M m 5

tea

Sæcul. XV. A. C. 1458. tea spoliabant. Longe major tamen erat vulgi petulantia; primi enim, qui præfati Cardinalis cubile ingrediebantur, illius muros non modo dejiciebant, sed ipsa quoque marmora secum asportabant. Inde vero ad aliorum Cardinalium cellulas transibant, easque deprædati sunt, eo quod de nomine Pontificis non satis bene edocti essent. Eodem errore decepti diutius in cella Cardinalis Genuensis morati sunt, nomen illius cum Cardinalis Senensis nomine confundentes. Dum vero civitas de Æneæ Pontificatu certior facta esset, communis omnium erat lætitia, ac per omnes vicos, & compita felix faustumque resonabat Senensis nomen; Populus quoque, qui paulo ante armatus incedebat, vix comperta Piccolominæi electione arma deposuit; adeoque mutata est Urbis Romanæ facies, ut illa, quæ paucis antea momentis Martis civitas erat, e vestigio Pacis theatrum appareret. Erigebantur in omnibus urbis plateis adornatæ convivantium mensæ, ac in publicæ lætitiæ signum festivi ignes accendebantur.

Demum Pontifex ad Ecclesiam S. Petri defertur, ubi consensu summo Altari, subtus quod SS. Apostolorum corpora quiescunt, in præparato folio confedit, primum a Cardinalibus, demum ab Episcopis, ac tandem adoratus a toto populo, qui

qui turmatim ad pedum oscula conflue-
 bat. Ea nocte omnes fenestræ lucernis,
 & turrium excelsa facibus resplendebant;
 ubique jubilantium audiebatur conclama-
 tio, cum urbs quaquaversum diversissimis
 vocibus reboaret, & consonus, suavisque
 tympanorum ac buccinarum clangor re-
 percusso, eoque multiplici sono in cunctis
 plateis resonaret. Denique tam insoli-
 ta cernebantur publicæ lætitiæ argu-
 menta, ut his magis festiva, magisque
 splendida etiam nonagenariorum senum
 memoriam superarent. Præterea primæ
 Nobilitatis Romanæ Viri albis equis ve-
 cti, cum dies ad occasum inclinaret, ac-
 census facibus ad Palatium accedebant,
 neo-electum Pontificem salutaturi; ho-
 rum tam frequens erat copia, ut primis
 jamjam Ecclesiam S. Petri pertranseunti-
 bus, potissimi eorum adhucdum in castro
 S. Angeli, unde exhibant, hæerent. Tan-
 ta lætitia, cum intra Romanæ urbis am-
 bitum sese continere haud posset, ad ce-
 teras quoque Italiæ urbes sese extendit,
 præcipue vero ad Senensem, cujus inco-
 læ reliquos omnes magnificentia supera-
 re certabant, quantumvis præcipui hujus
 Reipublicæ Proceres neo-electo Pontifi-
 ci, dum urbis hujus Episcopus & Cardi-
 nalis erat, parum propensi fuissent.

Sæcul. XV.
 A.C. 1458.

§. LXX.